

Kariyer Politikacılığı

Erdoğan şanslı ki karşısında CHP gibi bir muhalefet var. İçi sürekli kaynayan bir kazan. Sürekli kendi ayağına sıkın ve kendi kendisini gözden düşüren bir parti. Yerel seçimlerde birçok il ve ilçe belediyesi kazanılmış. Ülke ekonomik krizle boğuşuyor. AKP'den kopan geniş kitleler var. Halka dokunsan bin ah işitiyorsun. Umurlarında mı?

SEP Genel Başkanı
✕ GunesGumus_SEP

sosyalist

İşçi Emekçi İktidarı ve Uluslararası Sosyalizm İçin

sosyalistgundem.com

Sayı: 67, Fiyat: 10 TL, 11 Ekim 2024

KADINLARIN KATİLİ

AKP REJİMİ!

ABONE OL!

f sosyalistgundem t sosyalist_gundm

Ankara:
Sosyalist Emekçiler Partisi: Kocatepe Mh.
Bayındır 2 Sk. 45/7 Kızılay

Spartaküs Kültür ve Sanat:
Meşrutiyet Mh. Konur Sk. 11/4 Kızılay

İstanbul:
Rasimpaşa Mh. Halitağa Cd. No 34 Uzunal
İşhanı Kat 1 Kadıköy

İzmir:
Yüzbaşı Şerafettin Bey Sk. No: 6, Ece Apt,
Kat: 2 Daire: 2, Alsancak

Urfa:
Barıyasuyu Mh. Göbeklitepe İş Merkezi
A Blok 64 Haliliye

Güneş Gümüş
SEP Genel Başkanı

✕ GUNESGUMUS_SEP

“

AKP'nin başında olduğu bu çürümüş düzene set çekmek için kendimize güveneceğiz. Bu güç bu toplumda var; her türlü zorbalığa karşı mücadele eden emekçilere bakın, kadın cinayetlerine karşı sokağa dökülen on binlerce kadına bakın... örgütleyelim.

“

KARIYER POLİTİKACILIĞI

Erdoğan şanslı ki karşısında CHP gibi bir muhalefet var. İçi sürekli kaynayan bir kazan. Sürekli kendi ayağına sıkın ve kendi kendisini gözden düşüren bir parti.

Yerel seçimlerde birçok il ve ilçe belediyesi kazanılmış. Ülke ekonomik krizle boğuşuyor. AKP'den kopan geniş kitleler var. Halka dokunsan bin ah işitiyorsun. Umurlarında mı?

Partinin başında kim oturacak, en altından en yukarisına koltukları kim kapacak, cumhurbaşkanı adayı hangimiz olacak; varsa yoksa dertleri bu. Seçimlere 4 yıl var görünürde, birbirlerini yiyorlar şimdiden. İmamoğlu'nu siyaseten yasaklamak için bir dava sürüyor. Komiklik derecesinde dandik suçlamalarla demokratik işleyişe büyük bir darbe vurulmak isteniyor. Partinin yıldızı ve politikaya uzun yıllar ağırlığını koyacak İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı siyaseten yasaklanacak ama buna rağmen gerekli mücadele verilmediği gibi parti içinden kimileri “İmamoğlu'ndan kurtuluyoruz” diyerek ellerini ovuşturuyor. Hırsından yanıp tutuşan eski başkan Kılıçdaroğlu, yerel seçimlerden başarıyla çıkmış bir partiyi nasıl dibe çekerim diye çırpınıp duruyor. Bu çürümüş siyaset anlayışına göre dünya bir yana bu burjuva politikacıların kariyerleri bir yana. Ortada ne bir ilke var, ne bir kalite; çıkarlar ve egolar her şeyin üstünde.

Olan tabi AKP'nin yarattığı çürümeden, sefaletten, suç dünyasından bunalmış halka oluyor. Onun meselelerini gündem edecek, talepleri için toplumsal baskı yapacak, mitingler-eylemler düzenleyecek bir

muhalefet biçiminin yerinde yeller esiyor.

Toplumsal tepki ancak patlama noktasına geldiğinde kendiliğinden açığa çıkar. Bakın son kadın eylemlerine. Artık yeter diyen on binlerce kadın büyükşehirlerde, sosyalist siyasete kapatılan üniversite kampüslerinde sokağa indi. Ekonomi yavaşlamaya devam ederse ortaya çıkacak iflaslar ve işsizlik sonucu da böyle kendiliğinden tepkilerin eyleme dönüşmesine tanıklık ederiz. Ama bu kendiliğinden patlamalı tepkilerin ne zaman ve nerede çıkacağını kimse bilemez. Onun için de aslolan toplumsal muhalefeti örgütlemektir. Dünya her köşesinde böyle. AKP bu konuda da şanslı. CHP oldum olası sokağın AKP'yi güçlendirdiği teziyle protesto etmekten, eylemler-mitingler düzenlemekten imtina ediyor. Sadece bu kadar da değil. Mehmet Şimşek'in neoliberal programı, sermaye düzenine ve patronlara bağlı CHP'nin de programı aslında. Krizin yükünü emekçilerin ödememesi için verilecek fiili mücadele CHP'nin gündemi olmaz. CHP de emekçi halktan oy alıp patronlara çalışan bir başka parti.

Yani bunlardan hiçbir yol olmaz.

AKP'nin başında olduğu bu çürümüş düzene set çekmek için kendimize güveneceğiz. Bu güç bu toplumda var; her türlü zorbalığa karşı mücadele eden emekçilere bakın, kadın cinayetlerine karşı sokağa dökülen on binlerce kadına bakın... Bu toplumda hem düzen karşıtı bir enerji hem de mücadele geleneği var. Yeter ki biz onu doğru talep ve söylemlerle örgütleyelim.

Filistin'de Sosyalist Program Tartışması: Sosyalist Ortadoğu Neden Tek Alternatif?

– V. U. Arslan ✕ vuarslan_

İsrail uzun yıllar boyunca savaşa savaşa, Filistinlileri katlede katlede ilerledi. Zaman içerisinde dramatik biçimde değişen İsrail-Filistin haritaları konuyla ilgilenen herkesin gözünde canlanacaktır. Bugüne geldiğimizde Filistinlilerin elinde birbirlerinden kopuk küçük adacıklar kaldı. Yoksulluk, baskı, bitmeyen şiddet ve savaş baki. Milyonlarca Filistinli ülke dışına sürüldü. Takviye Yahudi göçleri ve sürekli yenileri inşa edilen Yahudi yerleşim bölgeleri Filistin'deki nüfus yapısını sürekli bozdu. Geçtiğimiz yıl 7 Ekim'den bu yana sürdürülen soykırım ise Siyonist İsrail'in Filistin halkına yaşam hakkı tanımayacağını ortaya koydu.

Filistin halkı on yıllardır kendi imkanlarıyla Siyonist saldırganlığa karşı koymaya çabalyor. “Büyük güçler” ve bölgedeki despot Arap rejimleri her zaman İsrail'den yana oldular. Yıllar ilerledikçe İsrail ne 1967 sınırlarını kabul etti ne de aslında iki devletli çözüme razı geldi. Dağdan gelip bağdakini kovmak misali iki devletli çözüm de baştan aşağı haksızken İsrail hiç doymadı ve hep savaş istedi. Çünkü güçlüydü, arkası

sağlamdı. Filistinliler ise hep yalnız.

Buraya kadar bahsettiğimiz olgular artık herkesin malumu. Bu yazıda konunun tarihini anlatmak yerine Filistin meselesindeki devrimci ilkeler ve programla ilgili konulardan bahsedeceğim.

Filistin, Kürtler ve Laiklik

Kürtlere yapılanlara sessiz kalıp Filistinliler için ağlamak en hafif ifadeyle büyük bir tutarsızlıktır. Bunda tartışılacak ve affedilecek bir yan yok. Terside aynı şekilde doğru. Kürtlerin haklarını savunup Filistinlilerle dayanışma içerisinde olmamak da tutarsızlıktır. Kürt ulusal hareketinden dostlarımız bu konuda hassas olmalı. Meseleye “milli çıkar” refleksiyle bakılırsa basitçe milliyetçi olunur. Bir de meseleye laiklik ekseninden bakıp Hamas'tan ötürü Filistinlilere mesafeli duranlar mevcut. Hayata ezilenlerin gözünden bakmayı öğrenemeyen bir laiklik anlayışı kaybetmeye mahkumdur. Üstelik Filistin direniş örgütleri Hamas ve İslami Cihat'tan

ibaret değil; El Fetih, Halk Direniş Komiteleri, FHKC, FDKC gibi örgütlerin Filistin halkında büyük bir karşılığı var.

Sosyalist Ortadoğu Tek Alternatif

“Denizden Nehire Özgür Filistin” sloganı sosyalist çevrelerde pek bir meşhurdur, ama soralım böyle bir Filistin nasıl mümkün olacak? Bu konuda ne diyoruz? Sosyalistler İsrail’e kahretmek dışında Filistin’in kurtuluşu için ne önermeli, ne yapmalı?

Filistinlilerin haklılığını savunmak, korsan İsrail’i teşhir etmek ve ezilen ulusların kendi kaderini tayin hakkını teslim etmek anlamında; ilkesel düzeyde; **birleşik ve Yahudilerin de içerisinde ayırım gözetmeksizin yaşadığı demokratik bir Filistin devleti savunulmalıdır.** Ama işin gerçeği demokratik çözümlerin (yani kapitalist mülkiyet ilişkilerine dokunmayan), ne demokratik devrim anlamında, ne müzakere masası anlamında ne de ulusal kurtuluş anlamında hayatta bir karşılığı bulunmuyor. Emperyalistlerin yönettiği müzakere masaları Filistin için hep tuzak anlamına geldi. Burası çok açık. Diğer taraftan güçler arasındaki korkunç eşitsizlik yüzünden Filistinlilerin savaşıarak İsrail’i ezip özgürleşmesi mümkün değil.

Peki Filistin, nasıl özgürleşecek? Bunun bir tek yolu vardır, o da **bölgesel çaptaki sosyalist devrim kasırgasıdır.** Filistin ancak Ortadoğu’daki diktatörleri deviren bir devrim kasırgasının yardımıyla özgürleşebilir. Filistin’in başka türlü İsrail’i yenmesi mümkün değildir. Büyük bir alt üst oluş olmadan, büyük fırtınalar çıkarmadan Filistin özgürleşmeyeceği gibi bütün Ortadoğu’da

emekçi sınıfların yaşamlarında kayda değer bir iyileşme olmayacaktır. Bu yüzden ezilen Filistin ve Kürt halkının özgürleşme mücadelesi Ortadoğulu emekçilerin eşitlik ve özgürlük mücadelesi ile bağlanmış durumdadır.

Ortadoğu yakın dönemde, geçmişe gitmeye gerek yok, Mısır’dan Tunus’a, Irak’tan İran ve Lübnan’a çok güçlü halk ayaklanmalarıyla sarsıldı. Yani nesnel şartların Ortadoğu’da ayaklanma ve devrimler için uygun olmadığını kimse iddia edemez. Zaten yenilerinin de eli kulağında. Ama geçmiş ayaklanmalar da gösterdi ki yolsuz despotlara karşı burjuva demokratik bir içerikle sonuç alınmaz. Ne iş, ne demokrasi; ne refah, ne insan hakları; ne gelecek, ne laiklik; ne kadın hakları, ne halkların kardeşliği, ne de huzur kapitalist mülkiyet ilişkilerine dokunmadan gelebilir.

Diğer taraftan “**enternasyonal sosyalizm**” etnik, dinsel ve mezhepsel boğazlaşmalara karşı halkların tek birleştirici çıkış yoludur; sömürüye, işsizliğe, yoksulluğa karşı emekçilerin tek gelecek alternatifidir; diktatörlere karşı tek özgürlük yoludur; dinsel bağnazlığa karşı tek aydınlık gelecektir. Bu yüzden sosyalistler bir kere kendini gösterebilsinler emekçiler ve gençler peşlerinden akın akın gelecektir. Ve bu kez halk ayaklanmaları daha bilinçli, daha örgütlü ve daha cüretkar olacaktır. Diktatörlere karşı demokratik programla sınırlı ayaklanmaların tıkanma yaşaması tesadüf değildir. İşçi sınıfı ve

yoksul halkın sınıfsal kökenli isyanlarını iktidar perspektifiyle birleştiren sosyalist bir geleneğin oluşması çabası, günümüz devrimci mücadelesinin tek programatik içeriğidir. Bunun billurlaşmış hali Sosyalist Ortadoğu Federasyonu’nda yer alacak Sosyalist Filistin devletidir. Bu program birleşik Sosyalist Kürdistan için de geçerlidir.

Türkiye sosyalist solu ise hala aşamacı demokratik devrim programını benimsemekte, hayata ulusal programlarla bakmakta, dahası giderek sınıf perspektifinden koparak kimlik ve kültür politikalarına kaymaktadır.

Oysa Kürdistan coğrafyası dışında İran, Irak, Lübnan ve Kuzey Afrika’da devrimci sosyalist odaklar oluşturmak için gereken imkanlar mevcuttur. Geçmişte Mısır’da Mübarek’in devrildiği dönemde sosyalist gençler Filistin davasını bayraklaşıyorlardı ve sınırlı imkanlarına rağmen büyük bir enerji yaratmışlardı. Sisi darbesinin Mısır’da kitle hareketini ezmesi bu olgunlaşmayı durdurdu, ama sınıf bilinçli kitlelerin nasıl bir rüzgar yaratacağını emareleri de orada görüldü.

Sözün özü sosyalist Ortadoğu ve sürekli devrim perspektifi olmadan emperyalist kapitalizme rakip olamayız. Ulusal ve demokratik programlar çöpe gönderilmeyi bekliyor. İlacımız antikapitalizm, enternasyonalizm ve Bolşevizm’dir.

Kadın Cinayetlerine Karşı Örgütlü Mücadeleye!

BİZE ULAŞIN
Eşitlik Kadın Örgütü
✕ @ **esitlikcikadin**

*İstanbul Fatih’te 4 Ekim’de Semih Çelik yarım saat arayla iki genç kızı, İkbâl Uzun ve Ayşenur Halil’i canice katletti. Failin bir yıl önce İkbâl Uzun’u çektiği videoda “seni öldüreceğim” dediği ortaya çıktı. Uzun, birçok kez fail Semih Çelik hakkında şikâyetle bulunmasına rağmen herhangi bir önlem alınmadığı ortaya çıktı. Olay duyulur duyulmaz iktidarın yaptığı ilk iş ise olaya yayın yasağı getirmek oldu!

*Semir Tarhan ve Ömer Kuru adlı iki şahıs 24 Eylül’de Beyoğlu’nda sokak ortasında bir kadını köşeye sıkıştırıp taciz etti; tacizciler gözaltına alındıktan serbest bırakıldı. Sosyal medyada artan tepkiler üzerine failler tekrar gözaltına alındı.

*Meclise sunulan “Narin Güran Cinayeti Araştırılsın” önerisi AKP-MHP oylarıyla reddedildi! Manavgat’ta 23 yaşındaki Zehra Gün erkek arkadaşının evinde ölü bulundu.

*Eşinden boşandıktan sonra Bursa’ya yerleşen bir kadın, çocuğunu görmek amacıyla geldiği İstanbul Eyüpsultan’da kayınpederi tarafından silahla vurularak katledildi.

Bu listeye hemen her gün yeni bir vaka ekleniyor.

2024 yılında 290 kadın cinayeti gerçekleşti bu ülkede. Artık her gün kadın cinayetleriyle, kadına şiddet haberleriyle uyanıyoruz. Yani başımızda her gün onlarca kadın şiddete maruz kalıyor, öldürülüyor. 2021 yılında İstanbul Sözleşmesi’nden çıkılmasıyla beraber kadına yönelik şiddette ciddi bir artış söz konusuydu. 2024 yılına gelindiğinde ise kadına yönelik şiddette büyük bir patlamaya karşı karşıyayız.

Kadına Yönelik Şiddet, Taciz, Cinayet neden artıyor?

Türkiye’de kadın düşmanı bir iktidar tarafından yönetiliyor. Tayyip Erdoğan’ın yıllar önce kadınlar hakkında söylediği sözler hala akıllarda. Bunun yanı sıra AKP iktidarı eskisinden daha büyük bir cesaretle hemen her defasında şiddet faillerini, tecavüzcüleri, katilleri sırtını sıvazlayıp sokağa salıyor.

2019 yılında çocuğunun gözü önünde katledilen Emine Bulut’un davasında, cinayet öncesinde Emine Bulut’un 29 dakika kadar karakola sığındığı ve eski kocası oradan uzaklaştığı anda gitmesine izin verildiği ve hiçbir şey yapılmadığı ortaya çıkmıştı. Bugün tam da bu sebeple hala bu vahşetleri yaşıyoruz. İstanbul’da iki kadını katleden erkek bir yıl öncesinden katliam planlarını videoya döküyor, tehditler savuruyor ancak tek bir önlem bile alınmıyor.

Peki bu ülkede başka neler oluyor? Bir tarafta katiller, tecavüzcüler sokakta geziyor; çeteler dört bir yanda cirit atıyor, ülke uyuşturucu cennetine dönmüş; diğer tarafta ise sendikalı oldukları için işten atılan işçiler en temel taleplerle sokağa çıkar çıkmaz karşısında kolluk güçlerini buluyor ve yoğun bir polis şiddetiyle karşılaşılıyor. “İnsanca bir yaşam istiyoruz” diyen emekçiler yerlerde tekmeleniyor, öğrenciler kampüslerinde yaşadıkları sorunlara sessiz kalmadıkları için yine kendi kampüslerinde polisin sert müdahalesine maruz kalıyor. Tüm bunlar olurken kadın cinayetleri karşısında kıl kıpırdamıyor!

Bu nedenle tüm bu yaşanan şiddet vakaları,

cinayetler bireysel bir suç olarak algılanmamalı. İstanbul Sözleşmesinden çıkılması, AKP iktidarının cezazırlık politikası, kadın düşmanı zihniyeti yaşanan vahşetleri besliyor ve bilmeliyiz ki bunların hepsi tamamen bir sistemin ürünü!

Kadının Kurtuluşu Sokakta, Örgütlü Mücadelede!

Emekçiler yoğun kriz koşullarında yaşama tutunmaya çalışırken lüks ve şatafata batan, çetelere bulaşan AKP iktidarı ve onu besleyen bu sermaye düzeni hiçbir zaman kadınlara eşitlik ve özgürlük getirmeyecek. Emekçiler bu sömürü düzenini yıkmadan ezilenler için bir kurtuluş mümkün olmadığı gibi, kadınlar için de mümkün olmayacak. Bu düzen katillerden hesap sormayacak! Görev bizindir. Kadın ve erkek emekçiler eşitlik ve özgürlük mücadelesini örgütlü bir mücadeleyle buluşturmalıdır!

sosyalist

İşçi Emekçi İktidarı ve Uluslararası Sosyalizm İçin

sosyalistgundem.com

Sayı: 67, Fiyat: 10TL, 11 Ekim 2024

DİRENİŞİ GENELE YAYMALI! İŞÇİ DİRENİŞLERİ YAYILIYOR!

AKP milletvekili Ferhat Nasıroğlu'na ait, Soma'da faaliyet yürüten Fernas Madencilikte şirketinde işten atıldıkları için 26 Ağustos'tan bu yana direnen işçiler, seslerini duyurabilmek adına günlerce Kurtuluş Parkı'nda nöbet tuttular, yalınayak meclise yürüdüler ve seslerini duyurmak için mücadele yürüttüler.

İstanbul'un Arnavutköy ilçesinde bulunan As Plastik'te, Petrol-İş'te örgütlü 10 öncü işçinin işten çıkarılmasıyla başlayan ve 130'u aşkın çalışanın iş bıraktığı grev sürüyor. As Plastik işçileri toplu iş sözleşmesinde taleplerini kabul ettirene, işten atılan arkadaşlarının işe geri alınmasını sağlayana ve sendikal örgütlenme özgürlüğünün önündeki engelleri kaldırına kadar mücadelelerinden geri adım atmamakta kararlı!

Polonez'de Tekgıda-İş Sendikası'nda örgütlenen ve bunun ardından yaşanan işten atma saldırısı sonrasında başlayan direniş devletin kolluk güçlerinin tüm saldırılarına rağmen geri adım atmamakta kararlı. Düzenin bütün organlarıyla işçi düşmanlığında nasıl birleştiğini Polonez'de görmüştük: Sermaye düzeni devreye Çatalca müftüsünü bile sokmaktan geri kalmamıştı. Çatalca Müftüsü Ahmet Memetoğlu, gürültü yaptıkları gerekçesiyle "Böyle hak aranmaz" diyerek işçilerin üzerine yürümüştü.

Kağıthane Belediyesi'nde toplu iş sözleşmesinde anlaşma sağlanamaması üzerine gidilen grev oylamasına AKP'li belediye yönetimi tarafından müdahale edilirken, işçiler tehditle grev silahını kullanmaktan alıkonulmaya çalışılıyor.

Hatay'ın Dörtiyol ilçesinde bulunan Yolbulan Metal'de Özçelik-İş Sendikası'nda örgütlü işçiler toplu iş sözleşmesi görüşmelerinde anlaşma sağlanamaması üzerine 20 Haziran'da greve çıkmıştı. İşçiler aylardır grevi sürdürüyor.

Çerkezköy'de bulunan Elba Bant fabrikasında 210 işçi toplu sözleşme sürecinde anlaşma sağlanamaması üzerine Petrol-İş Sendikası öncülüğünde 25 Eylül'de greve başladı.

Bursa'nın Mustafakemalpaşa ilçesinde bulunan Eker Süt fabrikasında Tek-Gıda İş'e üye oldukları için işten atılan 3 işçinin işe geri alınması talebiyle başlatılan direniş haftalardır sürüyor.

Listeyi irili ufaklı pek çok işçi direnişiyle büyütebiliriz. Memlekette kadınlara yönelik saldırıların, çeteleşmenin, yolsuzlukların, hukuksuzlukların hemen her yere sirayet ettiği; toplum üzerine derin bir karamsarlığın çökertildiği, gençliğin kendi kurtuluşunu memleketi terk etmekte aradığı bir ortamda bu tarz direnişler her zamankinden daha büyük anlamlar ifade ediyor. Öldü diyenlere inat işçi sınıfının yaşayan bi organizma olduğunu bir kez daha hatırlıyoruz.

Hak tam da böyle aranır müftü efendi! İşçi sınıfı şaltere elini uzatmadığı ölçüde gidebileceği yolun bir sınırı vardır. O el şaltere uzandığında kendi gücünü nereden aldığı farkına varır; hakkını en etkili olacak şekilde nasıl araması gerektiğini öğrenir.

Lokal Direnişler Yetmez! Mücadele Rüzgarı Her Alana Yayılmalı!

Elbette bu saydığımız örnekler, ülkenin sınıf mücadelesinin rüzgarına teslim olduğu anlamına gelmiyor. Mücadeleler henüz lokal ve işçi sınıfı sendikal mücadelenin sınırları içerisinde hareket ediyor. Dolayısıyla mücadelelerin ufku ekonomik taleplerin ötesine sınırlı düzeyde geçebiliyor. Ancak işçi sınıfı elindeki gücün bugün yaratılan karanlığı yırtmak için ne denli etkili bir araç olduğunu öğrendiği gün bu ülkede çok şey değişecektir.

Emekçiler çıkarlarının direnen bütün işçilerle ortak olduğunu unutmamalıdır. Bir yerde elde edilen kazanım kaçınılmaz bir şekilde bir başkasının hak arama mücadelesinin ilham kaynağı olabilir. Bu nedenle mevcut direnişler arasındaki dayanışma büyütülmelidir. Dahası birlikte eylem imkanları sonuna kadar zorlanmalıdır. Elbette burada görev öncelikle işçi sınıfı içerisinde örgütlü aktörlere düşmektedir. Emekçilerin daha da yoksullaşma olanağı kalmadı. Sermaye düzeni emekçilerin yaşadıkları hayatı cehenneme çevirmeye kararlı. Bu kez ilk adımı atan biz olalım ve onların bizlerin alınteriyle elde ettikleri cennetlerini cehenneme çevirelim!

SEP

Sosyalist Emekçiler Partisi

sep.org.tr 0538 669 1917 f t i sepmedya septv